

POSTANOWIENIE

Dnia 20 czerwca 2024 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Małgorzata Bednarek

na posiedzeniu w trybie art. 535 § 3 k.p.k.

po rozpoznaniu w Izbie Karnej w dniu 20 czerwca 2024 r.,

w sprawie **H. U.**

podejrzanego o popełnienie czynu z art. 222 § 1 k.k. i in.

kasacji wniesionych przez obrońców od postanowienia Sądu Okręgowego w

Warszawie z 3 listopada 2023 r., sygn. akt X Kz 837/23

utrzymującego w mocy postanowienie Sądu Rejonowego dla Warszawy-
Śródmieścia w Warszawie z 22 sierpnia 2023 r., sygn. akt II K 573/23

p o s t a n o w i ł:

1. oddalić kasacje jako oczywiście bezzasadne;
2. zwolnić podejrzanego z kosztów sądowych postępowania kasacyjnego, obciążając nimi Skarb Państwa.
3. zasądzić od Skarbu Państwa na rzecz adw.- M. B. – Kancelaria Adwokacka w W. kwotę 885,60 zł (osiemset osiemdziesiąt pięć złotych 60/100 groszy), w tym 23% VAT tytułem zwrotu kosztów nieopłaconej pomocy prawnej świadczonej z urzędu w postaci sporządzenia i wniesienia kasacji.

SSN Małgorzata Bednarek

UZASADNIENIE

H. U. został oskarżony o to, że w dniu 24 lutego 2023 roku w Szpitalu przy ul. [...] w W., naruszył nietykalność funkcjonariusza publicznego, tj. lekarza M. B.1 podczas i w związku z pełnieniem przez niego obowiązków służbowych, w ten sposób, że w trakcie przeprowadzanej konsultacji chwycił oburącz za głowę pokrzywdzonego, po czym wciskał kciuki swoich dłoni na wysokości oczodołu pokrzywdzonego, przy czym czynu tego

dopuszczył się działając publicznie i bez powodu, okazując przez to rażące lekceważenie porządku prawnego tj. o czyn z art. 222 § 1 k.k. w zw. z art. 44 pkt 2 ustawy z dnia 5 grudnia 1996 roku ustawy o zawodach lekarza i lekarza dentysty w zw. z art. 57a § 1 k.k.

Postanowieniem z 22 sierpnia 2023 r. Sąd Rejonowy dla Warszawy-Śródmieścia w Warszawie, w sprawie o sygn. akt II K 573/23 orzekając w zakresie wyżej opisanego czynu i przyjmując, że opisane tam zachowanie H. U. wypełniło znamiona zarzuconego mu czynu zabronionego, na podstawie art. 17 § 1 pkt 2 k.p.k. w zw. z art. 31 § 1 k.k. umorzył postępowanie karne.

Na podstawie art. 93b § 1 k.k. w zw. z art. 93c pkt 1 k.k. w zw. z art. 93g § 1 k.k. orzekł wobec H. U. środek zabezpieczający w postaci pobytu w zakładzie psychiatrycznym.

Zażalenie na ww. postanowienie złożył H. U. i jego obrońca. H. U. zarzucił rozstrzygnięciu: błędne ustalenie stanu chorego i brak należytej staranności przy ustalaniu przyczyn jego fizycznej napaści na poszkodowanego lekarza. Obrońca adw. D. K. zarzuciła rozstrzygnięciu: błąd w ustaleniach faktycznych polegający na przyjęciu, iż zostały spełnione warunki umieszczenia oskarżonego w zamkniętym zakładzie psychiatrycznym, w szczególności przesłanka określona w 93b § 1 k.k. obrońca wniosła o uchylenie zaskarżonego postanowienia bądź o jego zmianę poprzez zastosowanie wobec oskarżonego innego środka zabezpieczającego, niż wymieniony w art. 93 k.k.

Postanowieniem z 3 listopada 2023 r., Sąd Okręgowy w Warszawie, sygn. akt X Kz 837/23, utrzymał w mocy zaskarżone postanowienie.

Kasację od ww. postanowienia wnieśli obrońcy podejrzanego. Adw. D. K. i adw. M. B. zarzucili rozstrzygnięciu rażącą obrazę prawa karnego procesowego, która mogła mieć istotny wpływ na treść zaskarżonego postanowienia, to jest art. 433 § 2 k.p.k., art. 458 k.p.k. w zw. z art. 94 § 1 k.p.k. i art. 98 § 1 k.p.k. polegającą na nierozważeniu i nienależytym ustosunkowaniu się w uzasadnieniu zaskarżonego postanowienia do zarzutów podniesionych w zażaleniach obrońców.

Obrońcy wnieśli o uchylenie zaskarżonego postanowienia i zmianę orzeczenia sądu I instancji poprzez orzeczenie wobec H. U. środka zabezpieczającego o charakterze wolnościowym.

W odpowiedzi na kasację prokurator wniósł o ich oddalenie jako oczywiście bezzasadnych.

Sąd Najwyższy, zważył, co następuje.

Kasacje należało oddalić jako oczywiście bezzasadne.

Obrońcy zarzucają rozstrzygnięci sądu odwoławczego dokonanie nieprawidłowej kontroli instancyjnej w zakresie zarzutów wywiedzionych w zażaleniach, wskazując na naruszenie art. 433 § 2 k.p.k., art. 458 k.p.k. w zw. z art. 94 § 1 k.p.k. i art. 98 § 1 k.p.k.

Wbrew jednak twierdzeniom skarżących, sąd odwoławczy, dokonał w sprawie prawidłowej kontroli instancyjnej, Sąd Okręgowy w Warszawie podzielił stanowisko sądu I instancji co do wydanego rozstrzygnięcia, stwierdzając przy tym, iż sąd *meriti* poprawnie zbadał dostępny materiał dowodowy. Nie stwierdził przy tym żadnych uchybień i naruszeń prawa. Wbrew twierdzeniom skarżących, z treści uzasadnienia wynika, że sąd odwoławczy odniósł się do przesłanek umieszczenia w zakładzie psychiatrycznym. Analiza pisemnych motywów uzasadnienia wskazuje również, że sąd odwoławczym wskazał również na znajdujące się w aktach sprawy opinie biegłych psychologów i psychiatrów, na podstawie których ustalono stan zdrowia podejrzanego.

Z treści uzasadniania wynika, z jakich powodów należało – zdaniem sądu oddawczego - utrzymać w mocy postanowienie sądu I instancji. W związku z powyższym, utrzymanie w mocy postanowienia sądu I instancji było prawidłowe, przy czym sąd odwoławczy nie naruszył przy tym art. 458 k.p.k. w zw. z art. 94 § 1 k.p.k. i art. 98 § 1 k.p.k.

Na marginesie zauważyć wypada, że autor kasacji zarzucił sądowi II instancji rażące naruszenie art. 433 § 2 k.p.k., z którego to przepisu wynika, że sąd odwoławczy jest zobowiązany rozważyć wszystkie wnioski i zarzuty wskazane w środku odwoławczym. Z treści tego przepisu nie wynika przecież sposób ich rozpoznania. Sposób jest zawarty natomiast w treści art. 457 § 3 k.p.k., a zarzut naruszenia tego przepisu w kasacji nie został podniesiony.

Wobec oddalenia kasacji, wniosek o wstrzymanie wykonania zaskarżonego kasacją orzeczenia, stał się bezprzedmiotowy.

Mając powyższe okoliczności na uwadze Sąd Najwyższy orzekł jak w części dyspozytywnej postanowienia zwalniając podejrzanego od ponoszenia kosztów sądowych za postępowanie kasacyjne obciążając nimi Skarb Państwa.

Sąd Najwyższy na podstawie § 17 ust. 3 pkt 1 w zw. z § 4 ust. 1 i 3 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 3 października 2016 r. w sprawie

ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez adwokata z urzędu (Dz. U. Dz.U.2019.18 j.t.) zasądził od Skarbu Państwa na rzecz adw. M. B. – Kancelaria Adwokacka w W. kwotę 885,60 zł (osiemset osiemdziesiąt pięć złotych 60/100 groszy), w tym 23% VAT tytułem zwrotu kosztów nieopłaconej pomocy prawnej świadczonej z urzędu w postaci sporządzenia i wniesienia kasacji.

SSN Małgorzata Bednarek

[J.I.]

[ał]